

Intervju med Henrik Söderström, intervjuperson nr 56

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:54:34

Datum: 2018-10-05

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Hemma hos Henrik i Brämaregården

Tid: 12.00-13.00

Intervju med Henrik Söderström

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:01]: Då så då provar vi.

Talare 1 [00:00:02]: Mm.

Intervjuare [00:00:04]: Det verkar som att det funkar.

Talare 1 [00:00:05]: Ja, är det okay eller behöver den vara?

Intervjuare [00:00:07]: Ja, bra, då kör vi. Det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Henrik Sjöström.

Talare 1 [00:00:15]: Söderström.

Intervjuare [00:00:16]: Söderström. Hemma hos honom på Hallegatan 8. Och det är den femte oktober 2018. Så vi börjar väl som vi brukar då med det formella. Och du heter alltså?

Talare 1 [00:00:31]: Henrik Söderström.

Intervjuare [00:00:32]: Och du bor? Vilken stadsdel är det här?

Talare 1 [00:00:36]: Brämaregården.

Intervjuare [00:00:38]: Det är Brämaregården, okay. Och hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:40]: Jag är 45 år.

Intervjuare [00:00:42]: Och yrke, sysselsättning?

Talare 1 [00:00:45]: Jag arbetar inom vården på en vårdcentral, läkare.

Intervjuare [00:00:49]: Som läkare, okay. Och hur, hur länge har du bott här?

Talare 1 [00:00:57]: 10 år.

Intervjuare [00:00:59]: 10 år, i det här huset?

Talare 1 [00:01:01]: Ja.

Intervjuare [00:01:02]: Var är du född?

Talare 1 [00:01:03]: Jag är född i Hagen.

Intervjuare [00:01:06]: Jaha?

Talare 1 [00:01:07]: Som om ligger då, ja, mellan Nya Varvet och Långedrag.

Intervjuare [00:01:11]: Ja. Och det, är du uppväxt där också?

Talare 1 [00:01:13]: Uppvuxen där, ja.

Intervjuare [00:01:14]: Så hur hamnade du här?

Talare 1 [00:01:16]: Det har, var egentligen så att jag har bott i området, i alla fall på Hisingen, ännu längre. Bodde på andra sidan gatan, på en gata som heter Knappegatan, andra sidan Hjalmar Brantingsgatan, och en liten lägenhet. Sen då, jag jobbade inte som läkare alltid, men då jobbade jag som lärare. Hade, kunde, hade inkomst då och hade så att säga möjligheten att skaffa nåt annat då, så såg jag att det här huset var till salu.

Intervjuare [00:01:56]: Jaha.

Talare 1 [00:01:57]: Då var det så att min bror skulle förlora sitt boende inne i stan.

Intervjuare [00:02:04]: Ja.

Talare 1 [00:02:05]: Så att vi diskuterade då om vi kunde köpa det tillsammans, för det skulle inte bli så dyrt då. Det blev ju, i och med att huset är, är relativt stort och det är, var i alla fall två lägenheter man kunde bo i. Så då bestämde vi oss för att köpa det tillsammans. Så vi bodde på varsin våning då.

Intervjuare [00:02:25]: Jaha.

Talare 1 [00:02:25]: Första åren.

Intervjuare [00:02:26]: Jaha. Men, men nu är det ingen som bor på den?

Talare 1 [00:02:28]: Just nu är det ingen som bor på första våningen här.

Intervjuare [00:02:30]: Så han, han.

Talare 1 [00:02:32]: Han bor i Norge nu.

Intervjuare [00:02:33]: Jaha, okay, okay.

Talare 1 [00:02:35]: Så han bor i Oslo.

Intervjuare [00:02:35]: Ja, ja, ja.

Talare 1 [00:02:36]: Tillsammans med sambo och barn.

Intervjuare [00:02:38]: Jaha. Ja, det är ju ett fräckt hus det här alltså.

Talare 1 [00:02:41]: Ja. Det är gammalt hus. Det är från 1896.

Intervjuare [00:02:45]: Jaha. Det är fantastisk utsikt och man ser kranarna i hamnen och.

Talare 1 [00:02:52]: Ja, ja, det är, jag gillar huset. Det är på nåt sätt så är det både lite lantligt även om man, och att man bor mitt inne i stan och samtidigt, så det känns lite som man bor på landet just här. Det är en liten oas.

Intervjuare [00:03:09]: Är det Ramberget om du har?

Talare 1 [00:03:10]: Det är Ramberget

Intervjuare [00:03:11]: Bakom dig.

Talare 1 [00:03:12]: Ja, precis. Så tomten bor ju uppe på Ramberget här.

Intervjuare [00:03:15]: Just det. Ja, det är ju ganska brant.

Talare 1 [00:03:17]: Ja, jättebrant. Det till och med finns en gata som heter Brantbacken.

Intervjuare [00:03:22]: Ja, okay.

[skratt]

Talare 1 [00:03:24]: Så att nån kom på det förr i tiden att jo, det är nog ganska brant.

Intervjuare [00:03:28]: Det är ju ett spännande område detta, för det är ju väldigt blandad bebyggelse.

Talare 1 [00:03:31]: Mm.

Intervjuare [00:03:32]: Det är ju en del gamla typ landshövdingehus kvar och så, och, och sen en del nytt, och sen så de här som är som stora villor nästan.

Talare 1 [00:03:40]: Ja. Det, jag gillar också den här blandningen.

Intervjuare [00:03:43]: Ja.

Talare 1 [00:03:44]: Dels då att, att, att det finns just det här landshövdingestilen som man ser överallt i Göteborg. Dels då att man har ändå lyckats på nåt sätt bevara dom här husen, så som man har gjort. Men det är ju risken att ett sånt här åker med.

Intervjuare [00:04:05]: Ja, precis.

Talare 1 [00:04:06]: När staden förändras. Men man har lyckats behålla dom här husen, och det tycker jag om. Jag gillar det.

Intervjuare [00:04:14]: Jag tänker, för att det här på denna sidan om Vågmästareplatsen är det ju ganska moderna, ja, nån slags höghus eller punkthus. Dom har ju stått här ett tag. Och sen på andra sidan gatan så är det hela nya Kville som kommer där med saluhallen och dom nya.

Talare 1 [00:04:29]: Ja, visst, så där har man ju byggt mycket nytt. Och det, det är klart att man började väl egentligen med porslinsfabriken här nere som man, ja, till och med försökte sig på nån typ av höghus med göteborgska mått får man väl ändå säga då. Men jag tror att de blev väl en 17 våningar och lite modernare bebyggelse.

Intervjuare [00:04:52]: Ja.

Talare 1 [00:04:54]: Men sen har det ju smittat av sig då på andra sidan där man sen länge hade kanske stora problem med det området.

Intervjuare [00:05:02]: Det var lite ruffigt här kommer jag ihåg.

Talare 1 [00:05:04]: Ja, jodå, det var, det var ruffigt, och det fanns, ja, vad ska vi säga, lite ljusskygg verksamhet också.

Intervjuare [00:05:10]: Det var väl lite skumma verkstäder och lite hemliga klubbar och.

Talare 1 [00:05:13]: Ja, precis så var det.

Intervjuare [00:05:14]: En hel del kriminalitet, fattar jag, gäng som höll till där i.

Talare 1 [00:05:18]: Ja, ja, visst, visst.

Intervjuare [00:05:19]: Så det var nästan lite farligt sådär.

Talare 1 [00:05:20]: Ja, jag tror i alla fall att man, man hade nog lite respekt då man gick där mitt i natten.

Intervjuare [00:05:26]: Det är ju lite roligt där för när man går där nu så är det ju vägg i vägg finns ju inte kanske utav den här allra ruffigaste och liksom mest kriminella då, men litegrann av den gamla verksamheten finns ju faktiskt kvar.

Talare 1 [00:05:36]: Ja, det har fått vara kvar. Vissa gator där som dom fortfarande inte har

exploaterats.

Intervjuare [00:05:41]: Vad tänker du om det?

Talare 1 [00:05:43]: Men jag måste ju ändå säga att jag tycker om när finns en blandning.

Intervjuare [00:05:48]: Ja.

Talare 1 [00:05:49]: Risken är ju annars att det blir väldigt likriktat.

Intervjuare [00:05:54]: Det blir ju det, ja.

Talare 1 [00:05:55]: Så att jag, jag måste, jag är för, för, för det att man har en blandad bebyggelse. Håller det gam, gammalt, och det får gärna vara lite ruffig verksamhet i det också.

Intervjuare [00:06:04]: Ja, ja.

Talare 1 [00:06:05]: Som inslag. Jag tycker det berikar mer än att, mer än det förstör faktiskt.

Intervjuare [00:06:12]: För jag tänker man pratar ju om, om segre, att Göteborg är en så segregerad stad, är det nånting som du har märkt av, eller?

Talare 1 [00:06:18]: Jo, jag tycker Göteborg är segregerat, det tycker jag ju. Det, det tror jag alla på nåt sätt har märkt, det räcker ju att röra sig mellan stadsdelarna så, så ser man nog att det. Det är svårt att undvika att se segregationen.

Intervjuare [00:06:33]: Hur rör du dig i stan?

Talare 1 [00:06:35]: Ehm.

Intervjuare [00:06:36]: Vilka områden besöker du?

Talare 1 [00:06:39]: Just nu så, det blir ju mycket närområdet.

Intervjuare [00:06:42]: Ja.

Talare 1 [00:06:43]: Det är mycket här i Kville då. Ibland så rör man sig mot Lindholmen.

Intervjuare [00:06:49]: Okay.

Talare 1 [00:06:50]: Där, där håller dom på bygger nytt. Det finns en del verksamheter där, och det kan vara vackert att gå där också längs, längs kajen.

Intervjuare [00:06:59]: Ja, just det, fin promenad.

Talare 1 [00:07:00]: Det är en promenad. Sen, sen det är klart att, sen åker man ju över bron

också.

Intervjuare [00:07:05]: Ja.

Talare 1 [00:07:07]: Och då.

[skratt]

Talare 1 [00:07:09]: Nämen just nu så blir det ju nog mest Trädgårdsföreningen, barnvänliga ställen, Botaniska, Slottsskogen.

Intervjuare [00:07:19]: Du är inte den första som uttrycker detta att det är väldigt mycket barnens behov som styr.

Talare 1 [00:07:24]: Ja, just nu.

Intervjuare [00:07:25]: Dig själv också.

Talare 1 [00:07:26]: Ja. Just nu är det det.

Intervjuare [00:07:30]: Finns det ställen som du tycker speciellt mycket om i Göteborg?

Talare 1 [00:07:34]: Ehm. Jomen det är klart att jag gillar Hagen där jag är uppvuxen. Det är ju en stor del av mitt liv jag har varit i det området och även Sjöbergen, Nya Varvet, så att dom, jag gillar det området.

Intervjuare [00:07:51]: Är det nån speciell relation till havet?

Talare 1 [00:07:53]: Ja, det har jag ju.

Intervjuare [00:07:56]: Ja.

Talare 1 [00:07:56]: Ehm.

Intervjuare [00:07:57]: För Hagen är ju väldigt nära havet.

Talare 1 [00:07:59]: Hagen ligger ändå på ett tryggt avstånd.

[skratt]

Intervjuare [00:08:04]: Tryggt avstånd, det lät som att du inte var odelat förtjust.

Talare 1 [00:08:07]: Nä, nämen, nämen, nej men man kan väl säga att det finns ändå, det krävs lite för att man ska ta sig till havet. Det är inte så jag har havsutsikt direkt i Hagen. Möjligtvis några hus, lite högre hus då, men, nej men, jag, så nära havet är det inte. Men det, det är ju klart det är nära om man vill ta sig havet. Och när jag var liten hade vi ju båt, och det var ju inte konstigt att åka ner till, till våran båtplats som vi hade då, Saltholmen.

Intervjuare [00:08:37]: För det är nånting också som återkommer, att människor har en spec, speciell relation till havet eller till älven då.

Talare 1 [00:08:41]: Ja, nej men visst, och så var jag med i nån dykklubb och när jag var liten seglade jag optimist i Rörviks, och seglarsällskapet tror jag det var. Så att det är klart, havet har jag alltid, det inverkar ju alltid på, ska vi säga, positivt på mig. Jag känner ju tryggt att ha havet. Här har det tyvärr blivit så att havet är ju närmare här, kan man säga, än i Hagen. Man ser ju hamnen.

Intervjuare [00:09:11]: ja, just det gör man ju faktiskt. Lyftkranarna, ja.

Talare 1 [00:09:14]: Så att distansen är ju kortare här. Men det finns tyvärr en väg då som, som effektivt spärrar av tillgången till havet. Det är Lundbyleden då.

Intervjuare [00:09:24]: Just det.

Talare 1 [00:09:26]: Vilket jag tycker är synd.

Intervjuare [00:09:27]: Ja, fast ska man göra nånting åt den då, eller hur man tänker, jag vet inte.

Talare 1 [00:09:30]: Ja, jag tror att det blir svårt att göra nånting åt den. Men förhoppningen i alla fall.

Intervjuare [00:09:35]: För det är ju en utav dom här jubileumssatsningarna handlar ju om att komma närmare vattnet.

Talare 1 [00:09:39]: ja.

Intervjuare [00:09:40]: Det är ett stort önskemål från göteborgarna att komma närmare vattnet som så. I värsta fall får man bygga gångbroar flera över.

Talare 1 [00:09:47]: Jo, jada, det finns faktiskt en gångbro, men den.

Intervjuare [00:09:50]: Det behövs ju fler.

Talare 1 [00:09:51]: Ja, det behövs fler. Och bättre också.

Intervjuare [00:09:54]: Ja. Nämen jag kan ju förstå det, jag är inlandsbo själv egentligen från början, men havet har ju kommit att betyda väldigt mycket, faktiskt. Vad tänker du om älven då? För du pratade om att ibland åker man över bron, som när du är född i Hagen och, hur såg man på Hisingen då?

Talare 1 [00:10:07]: Nämen för mig var ju Hisingen okänd mark. Det var, det kändes ju alltid lite farligt sådär. Ja, Hisingen, det, där är inte bra. Men det har jag ju fått äta upp. Jag trivs jättebra på Hisingen.

Intervjuare [00:10:21]: Man pratar om Hisingsbönder också.

Talare 1 [00:10:23]: Ja, javisst, Hisingsbönder. Och det, det är ju också fascinerande, det gillar jag ju med Hisingen med, att det fortfarande finns gårdar och jordbruk.

Intervjuare [00:10:32]: Ja, Hisingen är ju väldigt stort.

Talare 1 [00:10:33]: Ja, jag tror att man glömmer det ofta.

Intervjuare [00:10:35]: Ja, det är inte bara här precis vid älven utan det är ju faktiskt jättestort.

Talare 1 [00:10:38]: Nä, och jag tror att det är ganska lustigt, för när man pratar med Hisingsbor då, som jag fortfarande inte riktigt känner mig som, så är det oftast att om dom ska flytta nånstans, ja, då vill dom gärna flytta till Eriksberg och Torslanda, det, det är ganska fascinerande.

Intervjuare [00:10:59]: Jag har stött på det också att dom håller sig gärna på Hisingen.

Talare 1 [00:11:02]: Ja, så att dom har väl samma känsla som jag kanske hade från början.

Intervjuare [00:11:06]: Det är ju intressant det här med segregationen som vi var inne på att den är ju inte bara, man tänker gärna problemområden och sånt. Men liksom välordnade överklassförort, de är lika segregerad, fast åt andra hållet då.

Talare 1 [00:11:16]: Ja, javisst.

Intervjuare [00:11:17]: Om människor, om vi pratar om hisingsborna som gärna stannar på Hisingen, man, alltså. och det har väl förändrats också, rörligheten mellan stadsdelar.

Talare 1 [00:11:28]: Det har ju mycket med boendesituationen att, i ett som är så pass svårt att få tag på en bostad så måste man vidga sina vyer litegrann.

Intervjuare [00:11:38]: Men när du flyttade hit till Hisingen hur kändes det då? Eller hade du nån slags positiv tanke om det innan, eller har du tänkt om medans du har bott här, eller?

Talare 1 [00:11:45]: Jamen jag har ju insett att, att det är väldigt centralt, i alla fall där jag bor.

Intervjuare [00:11:49]: Ja.

Talare 1 [00:11:50]: Att, att det är bra kommunikationer, jag tycker att, här finns det också stort utbud måste jag säga, i alla fall här, i Kville. Det finns närhet till Backaplan, det finns många småbutiker också här kring Kvilletorget. En stor variation. Det är inte så likriktat heller, här kan man fortfarande hitta lite udda butiker inklämda. Och det, det tycker jag om.

Intervjuare [00:12:28]: Och det är ju fler också som har sagt det, det var en kvinna jag intervjuade, från Hammarkullen hon sa men åka in till stan, det gör man inte så ofta, utan jag hittar ju det jag behöver handlar jag här eller i Angereds centrum. Utan till stan, det är ju mer, ja, om man vill gå och fika något speciellt, eller göra nåt så, va. Är det nånting som du känner igen att man håller sig liksom i sin stadsdel mycket, att det finns det man behöver där?

Talare 1 [00:12:51]: Jamen nu är det ju så eftersom jag har min lilla dotter då så då, då rör man sig mycket här omkring. Och jag kan säga jag behöver egentligen inte åka in till stan.

Intervjuare [00:13:02]: Nä.

Talare 1 [00:13:04]: Om det inte är nåt speciellt, alltså nån speciell butik jag vill besöka eller så, så det finns egentligen ingen anledning för mig att röra mig härifrån.

Intervjuare [00:13:13]: Nä.

Talare 1 [00:13:15]: Om det inte är nåt, nåt absolut som jag måste.

Intervjuare [00:13:18]: Vad skulle det kunna vara eller varför, varför skulle du åka in till stan?

Talare 1 [00:13:21]: Nämen, varför skulle, jomen det, ibland är det olika evenemang. Ibland är det parker som man vill besöka, Botaniska, Trädgårdsföreningen, Slottsskogen. Och så är det ju, självklart är det ju alltid vänner som man åker och besöker.

Intervjuare [00:13:42]: Finns det områden som du inte åker till, eller undviker?

Talare 1 [00:13:51]: Det finns ju inget som jag undviker aktivt.

Intervjuare [00:13:54]: Nä.

Talare 1 [00:13:56]: Det finns det inte. Men det, man blir ju lätt hemmakär och håller sig där man bor om man trivs, och jag trivs. Då, ja, då, oftast ser jag, jag ser ingen anledning att åka till nån annanstans.

Intervjuare [00:14:14]: Man ska ha ett skäl om man ska åka?

Talare 1 [00:14:16]: Ja, det, för mig är det så. Ibland kan det förstås vara så att man vill åka till nån park eller så som är nån annanstans så. Och då gör jag ju det. Men inte för basbehov behöver jag inte göra det.

Intervjuare [00:14:28]: Finns det ställen du känner dig otrygg i?

Talare 1 [00:14:32]: Nä, alltså jag tror inte det. Jag har inte varit utsatt för det än. Men det är ju också kanske mest för att jag varit ute dagtid och så om, om det är nånting.

Intervjuare [00:14:51]: Det verkar vara en skillnad mellan män och kvinnor där.

Talare 1 [00:14:53]: Ja.

Intervjuare [00:14:54]: Att det är många kvinnor säger att dom helst inte går ut när det är mörkt och.

Talare 1 [00:14:57]: Nä, men det, det är klart att jag hade varit kanske lite mer vaksam i vissa stadsdelar.

Intervjuare [00:15:02]: Ja.

Talare 1 [00:15:03]: Även inne i centrum får jag ju säga. Alltså det handlar inte bara, jag tror att ibland så, så missriktar man den här, vad ska vi säga, man har en, en typ av rädsla eller nånting att, att tro att det ska gälla vissa, förorter.

Intervjuare [00:15:21]: Ja, precis.

Talare 1 [00:15:22]: Men man får nog ändå tänka att det mesta händer ju inne, ändå inne i stan.

Intervjuare [00:15:27]: Det var lite roligt med hon från Hammarkullen som jag berättat om, för hon sa det att dom hade hört att det hade pratats så mycket om kriminaliteten och sån, och så hade hon sett nån statistik att det är mycket värre inne i stan, att typ Järntorget är en utav dom platserna som har mest av alla.

Talare 1 [00:15:42]: Och jag känner också till den, jag har pratat med en vän som jobbar inom polisen.

Intervjuare [00:15:46]: Jaha, och det är så?

Talare 1 [00:15:48]: Ja.

Intervjuare [00:15:48]: Ja, nej, för hon sa att det här i Hammarkullen känner jag mig helt trygg, här vet jag ju vilka dom är och det där gänget och, ja, man går inte fram och tjötar med dom, liksom, har koll, vet vilka dom är och så. Medans inne i stan så känner hon sig otrygg. Och liksom sådär.

Talare 1 [00:16:02]: Jamen det, det förstår jag, för man lär sig ju också sitt område, man lär, lär känna sitt område. Och vet hur, jag kommer kanske inte heller även i det här området se nån folksamling som jag inte riktigt känner mig trygg med, då är det klart att jag går en annan väg.

Intervjuare [00:16:17]: Lite sunt förnuft sådär.

Talare 1 [00:16:18]: Ja, jo, det tror jag, det får ju alltid gälla.

Intervjuare [00:16:21]: Ja. Ja. Känner du dig som göteborgare?

Talare 1 [00:16:26]: Ja, det tycker jag.

Intervjuare [00:16:28]: Du har bott här hela livet?

Talare 1 [00:16:29]: Ja, med några undantag så har jag gjort det.

Intervjuare [00:16:32]: Läste du här också?

Talare 1 [00:16:33]: Ja.

Intervjuare [00:16:34]: Ja, okay. Vad är en göteborgare då?

Talare 1 [00:16:39]: Mm. Ja, det är ju svårt. Jag har funderat lite kring det, men. Och jag tror att jag har också, eftersom jag ändå uppvuxen när det fortfarande fanns varv och så i Göteborg [harkling] så, så har jag kanske en lite annan bild. Alltså min bild av en göteborgare är från, kanske lite från den eran, känner jag, så att. Men min bild av en göteborgare, det är ju oftast en person som försöker hålla en ganska lugn fasad, inte, inte hetsar upp sig i onödan.

Intervjuare [00:17:23]: Ja.

Talare 1 [00:17:24]: Det kan kanske ibland nästan bli på gränsen till nonchalant, lite den ja, det är lugnt, det är lugnt

Intervjuare [00:17:34]: Okay.

Talare 1 [00:17:35]: Har en, göteborgare tror jag också har en viss misstro till auktoriteter.

Intervjuare [00:17:44]: Jaha, jaha.

Talare 1 [00:17:45]: Och sen så strebertyper. Så att, och det tror jag kanske finns den här lite gamla arbetarstaden, som kan speglas i det. Sen.

Intervjuare [00:18:00]: Men du sa det att man har en fasad av att, att, men du menar att det är bara på ytan, inte, inte inunder då?

Talare 1 [00:18:07]: Nä, men jag tror det är viktigt att behålla den fasaden i alla fall, för om man börjar bli, ja, osäker eller nånting, eller på nåt annat sätt överagera, då, då tror jag man får, alltså man, man får sota för det, socialt, va.

Intervjuare [00:18:26]: Ja, ja, ja. Man kan tycka att, att man är nog ganska lugn och trygg, men samtidigt om det bara är en fasad så.

Talare 1 [00:18:34]: Ja, jo men man hoppas ju att man är lugn och trygg i grunden.

Intervjuare [00:18:38]: Ja.

Talare 1 [00:18:39]: Men, men jag tror det är viktigt att visa upp det också.

Intervjuare [00:18:41]: Okay. Lite avspänt sådär.

Talare 1 [00:18:43]: Man får försöka låtsas att man är lite avspänd i alla fall. Även om man inte är det. Det handlar ju mycket om det.

Intervjuare [00:18:50]: Ja.

Talare 1 [00:18:52]: Sen är det säkert många som är lugna och trygga också, det tror jag, men det är viktigt att behålla den fasaden i alla fall.

Intervjuare [00:18:56]: Ja, ja, ja. Handlar det om en livsinställning också, tror du, eller? Om man tänker, om man jämför med stackars utskällda stockholmarna som, för det tycker jag det verkar väldigt mycket fasad och väldigt viktigt vilken yta man visar upp.

Talare 1 [00:19:08]: Ja, men det är ju lite därför jag säger det också, för att ibland så, vi vet ju inte vad som döljer sig under ytan, så därför. En göteborgare vill nog framstå som väldigt lugn och, och trygg och säker. Det tror jag är viktigt.

[skratt]

Intervjuare [00:19:23]: Det låter lite schizofrent i och för sig..

Talare 1 [00:19:27]: Ja, men det är lite för att passa in också. För att just det här att man, man får inte verka märkvärdig eller sådär.

Intervjuare [00:19:35]: Alltså det låter lite Jante.

Talare 1 [00:19:37]: Jo, det kan det nog vara.

Intervjuare [00:19:38]: Jag är uppvuxen i Skövde då, där är Jante mycket.

Talare 1 [00:19:41]: Jomen, det tror jag, jag kan tänka mig...

Intervjuare [00:19:43]: En sa ente tro att en ä nött.

Talare 1 [00:19:45]: Nämen jag tror att det även finns i Göteborg, faktiskt, på arbetsplatserna om det är nån som försöker göra sig märkvärdig eller på nåt annat sätt så tror jag man försöker hålla ner den personen, och den kan till och med bli lite utstött.

Intervjuare [00:19:58]: Ja, okay, okay. Är det här nånting som du märker av fortfarande eller är det mer, du pratade om när jag var liten var det så, eller liksom med varvet och allt, men finns den andan kvar, tycker du, idag, eller har det liksom förändrats, eller?

Talare 1 [00:20:11]: Jag är inte så mycket ut i svängen så det är svårt att säga faktiskt. Jag

tror att, det håller säkert på ändras och det här är ju inget statistiskt, men, men jag, jag tänker mig att, att det är min uppfattning i alla fall. Det brukar oftast, om jag tänker mig på en spårvagn man åkte man var liten och så, så var det nån som brusar upp, eller det händer nånting då, dom andra ta det, lugna ner dig, ta det lugnt, liksom, dom försöker, det är lugnt, det är lugnt, det händer nånting. Man försöker alltid, man måste visa att man har nåt lugn. Och samtidigt det här kanske med att om, om man försöker göra sig märkvärdig så också då brukar man titta snett.

Intervjuare [00:20:57]: Men jag tänker Göteborg har ju gått väldigt mycket till att bli en, från en sån arbetarstad med varven och tunga industrin och detta till mer evenemang och turiststad och sånt där, är det nånting som du märker av? Eller hur, eller hur märker du av det eller?

Talare 1 [00:21:13]: Jag har nog lite mer att säga om göteborgare, tror jag.

Intervjuare [00:21:15]: Ja, ja.

Talare 1 [00:21:17]: Nämen, sen, sen tror jag också det här att det brukar oftast, och det är den här bilden känns som en, en gammal bild, men jag tycker ofta det brukar att man har också i en, i en kommentar på lut. Alltså en, det kan vara en humoristisk underton, det kan ibland vara en dräpande kommentar, men oftast en typ one-liner eller nånting sånt där som kan beskriva en situation och ibland kan det vara väldigt avrättande.

Intervjuare [00:21:47]: Bara den är kvick.

Talare 1 [00:21:48]: Ja, det ska komma, den ska komma rappt, va. Det, det är viktigt. Det är i alla fall göteborgarna, ja dom flesta äldre tycker jag alltid har detta. Den förmågan att hitt, komma fram, hitta på nåt kvickt, nåt, ja, lite humoristiskt, eller kan också vara ibland riktigt dräpande.

Intervjuare [00:22:11]: Ja. Tror du att, nästan ledande fråga, men tror du att det handlar om en livsinställning att man liksom? För ibland dom här kvicka, men det är ju verkligen snabbt alltså, ibland går det ju så fort att den som säger det själv inte ens hunnit tänka ut, utan det bara kommer. Och den personen i fråga tycker själv att det är minst lika roligt som alla andra. Blir nästan överraskad själv utav det.

Talare 1 [00:22:30]: Jo.

Intervjuare [00:22:32]: Så att jag vet inte, är det nån slags sätt att man förhåller sig till verkligheten, att man har liksom en viss distans och försöker se lite humoristiskt på det?

Talare 1 [00:22:39]: Jomen det tror jag. Det tror jag faktiskt att man har.

Intervjuare [00:22:42]: Ja.

Talare 1 [00:22:43]: Men det kanske kommer, har liksom, det ligger ju lite grund i att det ska finnas en viss självdistans.

Intervjuare [00:22:48]: Ja.

Talare 1 [00:22:49]: Finns det, om man tar sig själv på för stort allvar, då blir man, då blir man straffad för det

Intervjuare [00:22:58]: Ja, just det.

Talare 1 [00:23:00]: Nä, nä.

Intervjuare [00:23:00]: På gott och ont då.

Talare 1 [00:23:00]: Ja, ja, visst, nämen det, det tror jag. En, en göteborgare, gillar inte det, folk som tar sig på för stort allvar. Det, det försöker man hålla nere. Då kan dom här kommentarerna också komma i dom sammanhangen.

Intervjuare [00:23:15]: Ja just det. Jo men det gäller humorn är nånting som göteborgare är känt för. Och just den här kvickhet och ordvitsandet, man kallar det ju till och med Göteborgare såhär dåliga ordskämt.

Talare 1 [00:23:26]: Ja, jomen, det, sen är frågan hur mycket, hur mycket av det som finns kvar. Det är också som jag säger, det, det här är en bild som jag har som är kanske från 70–80-talet.

Intervjuare [00:23:40]: Märker du att stan förändras?

Talare 1 [00:23:42]: Ja, det gör jag.

Intervjuare [00:23:43]: På vilket sätt?

Talare 1 [00:23:48]: Jag tycker att vi har blivit mer globaliserade. Det känner jag ju. Det märker man ju från inträdet i EU, till exempel, att det är mycket öppnare nu, större utbud, det finns en acceptans för det också som jag tycker är positiv. Det är, vi har mer anpassat, anpassat oss också till kontinenten vad det gäller, vad det gäller, öppettider, vad det gäller ibland också att vi har blivit mer öppna rent generellt, tror jag. För andra kulturer och andra tankar.

Intervjuare [00:24:42]: Men då är vi litegrann tillbaks i det här med evenemang och turister och sånt, det kommer väldigt mycket folk hit också på besök som, som oftast tydligen har väldigt positiv bild av Göteborg och göteborgarna och pratar om det här öppenheten och jag läste nåt reportage från, ja du, New York Times eller vad sjutton det var som höjde Göteborg till skyarna så. Så att, är det den här liksom glimten ögon, är det nånting tror du som, som folk har med sig när dom kommer, åker härifrån? Den bilden?

Talare 1 [00:25:10]: Det får man hoppas.

[skratt]

Talare 1 [00:25:13]: Det får man ju hoppas. Men, nämen det, det. Jag tror väl kanske det att, det finns en viss självdistans som jag tror folk tycker, folk uppskattar det. Det gör att dom kan också, det finns en ganska stor acceptans då för, för olika typer av personer. Det viktigare, jag tror att fokus är mycket på personen, kanske inte så mycket vad man gör eller, eller vad man har för karriär alltså. Det är oftast, jag tycker det är oftast, för mig då, positivt fokus på den du är som person.

Intervjuare [00:25:50]: Ja, intressant.

Talare 1 [00:25:51]: Det kan ju också vara något negativt ibland. När man faktiskt inte, på nåt sätt, ja, kan bli lite inskränkt och inte uppskatta, vissa saker för vad dom är, eller ta till sig idéer som faktiskt i sig är väldigt bra.

Intervjuare [00:26:13]: Det finns ju en viss tröghet. Jamen, alltså, mindre hälften av dom som bor i Göteborg är födda här. Och så har det tydligen alltid varit att, och det är tydligen inte heller nåt unikt för Göteborg, utan alla storstäder är inflyttningssorter både från andra delar av landet och från utomlands, så att säga, människor söker sig hit sådär. Så att bilden är ju föränderlig hela tiden, den, den, men, men att det alltid har varit så att det varit väldigt stort inflöde. Och det är ju klart att det påverkar ju också stan då naturligtvis, och ger en, en speciell karaktär, känsla, så. Är det, vad, är det nånting som är dåligt med Göteborg då?

Talare 1 [00:27:04]: Ja, det tycker jag ju.

Intervjuare [00:27:06]: Ja. Till exempel?

Talare 1 [00:27:08]: Eh.

Intervjuare [00:27:09]: En fråga är tre, tre bra saker med Göteborg och tre dåliga saker.

Talare 1 [00:27:12]: Ja, nämen, det är klart att jag, med segregationen, det är ju inte bra, va.

Intervjuare [00:27:17]: Nej.

Talare 1 [00:27:19]: Trafiken tycker jag inte om.

Intervjuare [00:27:22]: Nej, hurdå?

Talare 1 [00:27:24]: Men det är, det är ju ändå såhär att det är mycket trafik inne i Göteborg.

Intervjuare [00:27:34]: Ja.

Talare 1 [00:27:35]: Och det är mycket tung trafik inne i Göteborg. Det blir stockningar. Köer. Frustration. Det är inte, och det är mycket, det är ju ofta mycket byggen och sånt som stör trafiken.

Intervjuare [00:27:50]: Det är nånting som återkommit från många det här med trafiken.

Det, det måste man göra nånting åt. Man måste lösa den.

Talare 1 [00:27:57]: Det, det känner väl jag också att det är trafiken. Sen, sen så önskar jag ju, eller, ja, det som är dåligt det är mer. Jomen det har väl lite med det här, nu var det ju så att du hade gett lite frågor innan, men det är, innan som, som jag ändå har funderat lite kring. Och det gäller, det gäller först och främst tycker jag det här med, den negativa sidan av göteborgsandan.

Intervjuare [00:28:30]: Ja?

Talare 1 [00:28:31]: Där det då blir slutna sällskap.

Intervjuare [00:28:38]: Hur skulle du definiera göteborgsandan, först?

Talare 1 [00:28:40]: Jaha, okay, ja. Nämen alltså.

Intervjuare [00:28:42]: Framtidens folk kanske inte vet vad det är.

Talare 1 [00:28:44]: Nä, nej, men göteborgsandan, det är väl jättesvårt att definiera det.

Intervjuare [00:28:47]: Ja. vad är din tolkning, eller vad är, hur skulle du beskriva det? För framtidens människa.

Talare 1 [00:28:52]: Jag ska försöka förklara. Nämen jag, jag kan se en, en positiv sida av det, och det skulle jag säga är när man är gränsöverskridande, prestigelöshet, man hjälper varandra, för att tillsammans nå ett bättre mål. Alltså ett högre mål. Det finns ett mått av kollektivism i det här. Och jag kan ta som exempel, jag hörde nu vad det gällde kock-SM finns det ju nånting som heter. Där man, det är så tydligt i Göteborg att...

Intervjuare [00:29:33]: Det var förra veckan, just det.

Talare 1 [00:29:34]: Ja, just det, att det är så i Göteborg att här, här utbyter kockarna recept med varandra, testar varandras rätter, man får feedback, man, ja det är ett ganska, vad ska vi säga, prestigelöst, man hjälper varandra trots att man kanske konkurrerar. Ser samma sak inom musik till exempel.

Intervjuare [00:29:58]: Ja.

Talare 1 [00:29:59]: Man håller på med musik, man identifierar sig som en grupp och hjälper varandra inom den gruppen. Och det kan, kan vara väldigt positivt, även vad det gäller kunskapsutbyte också så upplever jag att det är, det är nära till utbyte. Man, man är frikostig med att hjälpa varandra. Samarbeten mellan, mellan Chalmers, Sahlgrenska, mellan universiteten och näringslivet, alltså att det finns den aspekten av det som jag ser positiv, men.

Intervjuare [00:30:32]: Jag kan ju bekräfta, jag har ett förflutet inom den fria teaterlivet. Och där inom de fria grupperna där såg vi varandra, jag är medveten om faktiskt, som kollegor

och inte som konkurrenter. För vi hade en del att göra med Stockholm också, och där var det precis tvärtom, va, där var man konkurrenter och höll på sig och sitt och liksom inte samarbetade nånstans. Det stämmer på många plan det där.

Talare 1 [00:30:52]: Så, så, så det ser jag då som den positiva sidan också, jag menar att, att man har i Göteborg ändå lyckats med ganska stora saker, tycker jag, inom, om man tänker inom musiken också. Där är också, man har till och med definierat inom metalscenen, Gothenburg sound. Ja, då har man hjälp varandra och liksom samarbetar och ändå fått fram nånting som, som blir stort, men gemensam ansträngning. Men det är klart, ensamma så hade det inte varit så mycket, men när det blir flera stycken som ägnar sig åt, influerar varandra så, så blir det nånting, växer fram en rörelse. Och det tycker jag är den positiva sidan av det. Detta finns ju. Tyvärr...

Intervjuare [00:31:34]: Å andra sidan...

Talare 1 [00:31:35]: Jamen om vi nu ska jag vända på detta då. Om vi vänder på det här så har vi ju det här då när dom här strukturerna då som tidigare har varit till för att hjälpa och stödja varandra, när dom, och det är en hårfin gräns där när dom sen går över till att bli mer slutna. Mer att skydda intressen. Mindre insyn, där man också blir övertygad om sin egen förträfflighet på nåt sätt. Man blir immun mot kritik utifrån. Och till och med så att man, utesluter på nåt sätt, nedvärderar den kritiken, och blir nån partiskhet där att man, man agerar som en part. Och det här tidigare öppna då. Och det är säkert så att man fortfarande ibland tror att man är, har dom här gamla strukturerna kvar. Man, man är nog inte, det är ju med såna struktur att dom, dom är svåra att definiera ibland. Men, men jag tror att när det går över till detta att med revirtänkande och, då är det ens, har liksom gruppen slutit sig och då skyddar man sina intressen och då är det ju risk för, ja, dom här negativa sidorna som jag tror vi har hört en del om, ja, med svågerpolitik, nepotism. Det här att man, att man inte tar till sig kritik, att man inte lyssnar.

Intervjuare [00:33:09]: Det är intressant det där med balansgång mellan öppenhet och slutenhet.

Talare 1 [00:33:13]: Jomen det är ju det. Alltså först inkluderar man, och då är det ju bra. Men sen blir det väldigt lätt då att man sluter sig igen.

Intervjuare [00:33:21]: Ja, ja. Ja, för att självbilden kan vara att vi är väldigt öppna, för, igen då från fria teatervärlden så vet jag att vi tyckte ju då, speciellt när vi jämförde oss med stockholmarna att vi var öppna och vi liksom pratade med varandra och sådär. Och sen fick jag höra från nån, inte, ja, icke-teatermänniska som inte kom från Göteborg som sa att det var så väldigt svårt att komma in här.

Talare 1 [00:33:39]: Ja, och det tror jag.

Intervjuare [00:33:41]: Så att hon upplevde att den världen var sluten, som vi upplevde att den var väldigt öppen.

Talare 1 [00:33:45]: Och det tror jag sker också, den sker nog ganska sent, tror jag.

Intervjuare [00:33:49]: Ja.

Talare 1 [00:33:50]: Och det är därför vi ser detta, många av dom här skandalerna som har omgärdat Göteborg nu, det är processer som säkert från en början var just, hade dom här karaktärerna av positiv anda, entreprenörskap, man hjälpte varandra, men sen då när dom etableras och blir mer fasta så då blir det åt andra hållet och det är negativa strukturer som utesluter och, ja vad ska vi säga, försvarar sina egna intressen.

Intervjuare [00:34:23]: Ja, men hur, hur gör man då för att behålla den här öppenheten och samarbetet, men, men undvika den här slutenheten och det korrumperade. Går, går det ens, och hur, räcker det med att man är medveten om det, är vaksam, eller?

Talare 1 [00:34:38]: Jag tror faktiskt att det räcker.

Intervjuare [00:34:40]: Ja.

Talare 1 [00:34:40]: Alltså att man är medveten om det. Det är ju oftast, vem var det som sa det? Foucault, han sa väl att det här, dom starkaste strukturerna är dom osynliga strukturerna, eller makten, den kraft, den starkaste makten är den osynliga makten. Alltså den man inte ser. Och det är då jag tror det här att medvetet, synliggöra medvetande, skapa medvetande och, och, ska vi säga, öppenhet.

Intervjuare [00:35:12]: Intressant. Just med dolda maktstrukturer som man då inte kan göra nåt åt för man är inte ens medveten om dom. Spännande. Det ligger nog mycket i det, tror jag.

Talare 1 [00:35:24]: Så att det är väl det jag tror man får, får ifrågasätta hela tiden, vad är det man håller på med, och så. Och det är säkert som det du säger också, det här med fria teatern, att man kommer utifrån där så ser det ut som oj, det är en grupp, va.

Intervjuare [00:35:38]: Ja, precis.

Talare 1 [00:35:39]: Och då gäller det att, att tänka på men vänta nu, hur var det, vad var tanken från början här?

Intervjuare [00:35:44]: Ja, ja. Det är ju intressant också att ens självbild inte alltid är densamma som bilden utifrån.

Talare 1 [00:35:50]: Nä, nä, nä. Och det är ju alltid så när man själv är inne i gruppen så är det väldigt svårt att se det.

Intervjuare [00:35:55]: Precis.

Talare 1 [00:35:55]: Och det, det, och det är det jag menar, att dom, det gör att dom inte alltid säker på att dom som själva befinner sig inom dom här grupperna ser detta.

Intervjuare [00:36:06]: Nej. Nej men ibland behövs det ju viss distans för att man ska kunna se, faktiskt. Intressant. Mm. Det har ju vart en del såna där skandaler nu på sistone, den här med, nu försöker man väl komma till rätta med det, med upphandlingar och sånt som kanske gått för långt åt andra hållet då, men man kan ju se att det är en reaktion på nånting som har varit.

Talare 1 [00:36:32]: Ja, precis. Men det tror jag också, att göteborgarna, eller, ja, om vi säger Göteborg nu, nämen i Göteborg tror jag att man alltid har varit ganska van vid lite fixarmentalitet, att man liksom, nämen vi, vi löser det här, vi ordnar detta. Och så ringer man några och så, och så försöker man lösa det ganska snabbt och man behöver inte tänka så mycket på det där. Det kanske inte alltid är, ibland missar man säkert viktiga delar inom etik och moral och andra regler, men jag tror att, jag tror att göteborgarna är ganska vana vid detta att man fixar och löser saker.

Intervjuare [00:37:15]: Ja, det finns ett ord som jag tycker är ganska härligt, abrovinsch.

Talare 1 [00:37:18]: Ja, just det, ja.

Intervjuare [00:37:19]: Jag tror det är göteborgskt.

Talare 1 [00:37:20]: Ja, ja, precis, ja, det, det använder man ju mycket inom industrin, vet jag.

Intervjuare [00:37:26]: Används överallt.

Talare 1 [00:37:29]: Ja.

Intervjuare [00:37:30]: Men det finns nåt kreativt, kreativt i det.

Talare 1 [00:37:32]: Ja, ja, visst. Jag säger inte att detta är negativt, för det gör ju faktiskt att man kan gå från tanke till handling väldigt snabbt.

Intervjuare [00:37:39]: Ja. Och man hittar en lösning på ett konkret problem.

Talare 1 [00:37:42]: Ja, ja. Jag ser ju dock att, det är ju som alltid då två sidor. Det är ju när det går lite för fort. Och man inte har tänkt till riktigt. Och så står man där sen med slutresultatet och, ja, då är det väldigt svårt att erkänna vad det var som gick fel egentligen.

Intervjuare [00:38:07]: Alltså i abrovinsch ligger väl egentligen att det är en, nästan en tillfällig lösning, va?

Talare 1 [00:38:12]: Ja, jo i en abrovinsch, så.

Intervjuare [00:38:14]: Som kan bli permanenten.

Talare 1 [00:38:15]: Ja, javisst.

Intervjuare [00:38:15]: För att det funkar ju.

Talare 1 [00:38:17]: Ja, ja. Men även vad det gäller permanenta lösningar ibland så går det väldigt snabbt, från ord till handling, eller från tanke, och så sen då till handling. Alltså det.

Intervjuare [00:38:29]: Har du nåt exempel?

Talare 1 [00:38:30]: Nämen aktuellt, det är ju många saker jag tänka i Göteborg, men ofta, jag tänker mycket på, inom byggnad, dom höll på här och ska bygga nya områden och så vidare. Nämen nu gör vi såhär, Eriksberg, det blir bra. Nämen såhär ska vi bygga och så bygger man nånting och så, när jag ser på det sen säger jag, men, vänta nu, hur bred gånggata var det här egenlitgen? Där går folk och trängs nu längs, hamnen när man ska gå på den promenaden. Pratade med en krögare sa, ja, har ni, är det terrass så man kan sitta ute här? Ja, då visade han upp mig ett mått på en halv meter, så långt ut får vi ha stolarna.

Intervjuare [00:39:14]: Aha.

Talare 1 [00:39:15]: Alltså vad jag menar är att man, jag, jag, när jag tänker på hur det ser ut utomlands med breda strandpromenader, man kan ha uteterrasser och göra det tillgängligt för folk som kan ta sig dit och spatsera. Nu är det nästan så att man går och trängs, för det området är ju inte alls gammalt.

Intervjuare [00:39:37]: Nej, just det. Men det här kan jag hålla med om, ibland är det sådär att man undrar har dom samordnat eller är det en som har gjort det här och en som har gjort det här och så har man överhuvudtaget inte pratat med varandra.

Talare 1 [00:39:46]: Nä, det är väl det som är modernt idag, man bildar ett konsortium så delar man upp vinsterna. Nämen nu, nu har vi den här markplätten. Kanske lite göteborgsanda i det också. Vi delar upp det så alla kan tjäna pengar. Så är det ingen utomstående som kommer och, och, och, och, vad ska vi säga, tränger in, eller liksom, tränger sig in och tar våra pengar, va, så bildar man med lite ryggdunk sådär, vi känner varandra och så bygger man, delar upp det, och så gör alla nånting dom tycker är bra och så helheten saknas då.

Intervjuare [00:40:22]: För jag hörde nånting om nån busshållplats som dom byggde efter mycket om och men, och sen två, en månad senare så kommer, man rev alltihopa för då skulle man göra nån förändring eller nånting. Man tänkte, vänta nu, dom pengarna var ju bortkastade då, har man inte samordnat överhuvudtaget att ingen vet, vi väntar tills ni är klara med det, sen bygger vi.

Talare 1 [00:40:39]: Nej, men man är ibland lite snabb i Göteborg, tycker jag. Tyvärr.

Intervjuare [00:40:43]: Och ibland är man lite långsam.

Talare 1 [00:40:44]: Ja, jodå, men, men jag tycker, jag måste ändå säga att vi har fått lida för det här att, vi inte har haft nån stadsarkitekt, har mycket bara fokuserat kring dom stora byggföretagen när det gäller stadsplaneringen. Det tycker jag är tråkigt.

Intervjuare [00:40:59]: Vad tänker du om stadsplaneringen, dom här planerna som finns nu för, för Göteborgs framtid och hur det ska växa och idén om Karla, håller på att bli verklighet, Karlatornet?

Talare 1 [00:41:10]: Ja, javisst, nä, men det är mycket som redan håller på realiseras. Nä, men det är klart att det är nödvändigt och bygga nytt, det är ju det, stan växer. Men jag kan titta på det, jag tycker inte om Eriksberg till exempel.

Intervjuare [00:41:23]: Nä.

Talare 1 [00:41:23]: Just det här tillgängligheten. Att den här utrymmet för folk som inte bor där. Dom har det ju jättebra för dom som bor där. Men det är ju, det är väldigt centralt och det borde förstås vara en yta som alla kan få ta del av. Att man lägger husen precis vid vattnet. Jag tycker det är synd när man hade kunnat göra nånting levande så väljer man att exkludera istället, att göra det exklusivt.

Intervjuare [00:41:52]: Det verkar inte som att man har tänkt på det strandskyddet då.

Talare 1 [00:41:54]: Nej, jag, jag förstår faktiskt inte riktigt det.

Intervjuare [00:41:56]: Nej.

Talare 1 [00:41:58]: Men, så att jag hoppas väl att dom tänker rätt, det är ju som det här med man pratar också vad det gör, varför alla vill bo så nära områden med landshövdingehus. Det är ju för att det finns lite verksamheter och det händer litegrann. Områdena bär sig själva, så att säga. Det dom byggde i porslinsfabriken, ja det parasiteras snarare på den övriga bebyggelsen. Dom har inte tillfört nånting själv till området. Det finns ingen som går dit för att dom vill vara där och kunna göra nånting. Så att det blir som en, en isolerad ö där, som inte deltar i det övriga kvarteret. Och det tycker jag är synd, det ser jag många exempel på.

Intervjuare [00:42:41]: Men är inte det lite rester av det gamla tänkandet att man bodde här och så jobbade man där, och så handlade man på ett tredje ställe, så åkte man bil mellan dom här. Jag tänker på liksom.

Talare 1 [00:42:50]: Men det är, ja, det hoppas jag inte att det finns såna rester kvar.

Intervjuare [00:42:56]: Nej, men jag tänker det låter som ett exempel på det faktiskt.

Talare 1 [00:42:57]: Ja, ja, jo, men jag tänkte detta är ändå modernt. Det, det, det är ändå inte gamla, det är inte gamla projekt detta, utan.

Intervjuare [00:43:06]: Jamen jag tycker det här när man pratar om gentrifieringen också, att man, ett område blir väldigt populärt, det är mycket spännande verksamhet, så vill folk flytta dit och så stiger priserna och dom som var där och gjorde det spännande har inte råd att bo kvar eller ha sina verksamheter, dom flyttar därifrån, och så är det bara bostäder som är väldigt dyra och så försvann liksom allt det där som gjorde att det var fräckt en gång.

Talare 1 [00:43:25]: Ja, ja, jo, men det är det, med gentifieringen, det måste man ju alltid vara väldigt vaksam för.

Intervjuare [00:43:29]: Ja, jag tänker på Ringön och det nu som ska hända där, va.

Talare 1 [00:43:31]: Visst, så att, och det är därför vi pratar om det tidigare också, det här med behålla lite ruffighet i, i stadsmiljön, och i de områdena, att det måste finnas alla typer av verksamheter. Så, och det, jag tycker det är viktigt för att det är ju det som ger lite själen oftast till det. Om man vill behålla det som man en gång tyckte var bra, då får man se till att bevara det också.

Intervjuare [00:44:01]: Ja, nej, men jag håller med dig. Visst är det så. Det var vid nåt tillfälle i Berlin det var nåt sånt där nytt kvarter eller område, det var liksom allting var jätte, jätte tjugigt och perfekt och sådär, men det var väldigt omänskligt. Jag fattade liksom inte vad är det, vad är det som är fel, och så kom jag ju på, det är för perfekt. Det är liksom för utvecklat, det finns liksom inget liv, det bara är liksom perfekt. Och människan är inte perfekt.

Talare 1 [00:44:23]: Nej. Och dessutom så man har olika behov också, ibland så kanske man vill, kunna gå in i en second hand-butik som inte hade kunnat överleva på den adressen, och kanske köpa nånting som är billigt.

Intervjuare [00:44:37]: Precis.

Talare 1 [00:44:37]: Kanske köpa, kanske gå in i en lite annorlunda affär som får vara där för att det fortfarande är låga hyror.

Intervjuare [00:44:44]: Ja, hyrorna spelar ju självklart jätteroll också för konstnärlig verksamhet och småverkstäder och sånt här, det är faktiskt att. Har man bara marknadshyra, dom som betalar bäst, då blir det ju också en viss verksamhet sådär. Och det kan man väl se litegrann på Kvillestan där, dom nybyggda husen, det är liksom caféer och nån frisör och nånting, men det är liksom, det är ganska tjusiga butiker det som är. Tänker det hade kunnat. Och det att det sen överhuvudtaget finns butik på gatuplan i dom här bostadsområdena, det är, det gör ju att det blir mer levande, om man ser en vanlig miljonprogramsörort där det bara är bostäder.

Talare 1 [00:45:21]: Jomen för mig är det viktigt. Om man har ambitionen att det ska vara stad, då tror jag det är väldigt viktigt att, att ha just dom här verksamheterna. Det gör ju att det finns liv också dygnet runt. Ibland så uppfattar jag, säkert, säkert fel i detta, men uppfattar lite Eriksberg som en, och Lindholmen, som en dagsstad.

Intervjuare [00:45:45]: Ja, ja. Men det säger dom.

Talare 1 [00:45:49]: Ingenting händer där på kvällen.

Intervjuare [00:45:51]: Utan på kvällen...

Talare 1 [00:45:51]: Det är helt dött. Och det märker jag när jag är ute och går också. Vilket är jättesynd. Det är ju jättesynd.

Intervjuare [00:45:58]: Ja, men det har jag hört också från andra att dom.

Talare 1 [00:46:00]: Och där hade man ju chansen att göra nånting. Och det är det jag menar, att man exkluderar då istället för att, att göra bredare gator och uteterrasser där det kan vara dygnet runt verksamhet, att det är ett ställe man vill åka till även efter klockan sex. Så hade man ju behövt ha ett sånt tänk att nä, nu måste vi bygga stad här. Men det, det är många som vill tjäna sina pengar och då vill dom ha ut bostäder till minsta kvadratmetern ska det vara en bostad som ska gå att sälja, va.

Intervjuare [00:46:34]: Det finns det nåt kortsiktigt tänkande där.

Talare 1 [00:46:36]: Ja, det tycker jag.

Intervjuare [00:46:36]: Hur, hur ser du på framtiden då, Göteborgs framtid? Din framtid och?

Talare 1 [00:46:43]: Ja, nämen.

[skratt]

Talare 1 [00:46:47]: Nämen jag har ju ändå gjort ett aktivt val att, att, att bo här, jag har ju köpt det här huset, och på nåt sätt så gör det att man, man är ju givetvis inte begränsad till att, att bo här, men på nåt sätt så. Nu har jag min familj. Vi bor här, och det gör väl att jag har bestämt mig, i alla fall dom närmsta åren att bo kvar. Sen tycker jag att man ska, jag tycker att det är bra att bo utanför Göteborg för att se, få ett utanförperspektiv på staden. Så att man inte blir allt för hemmakär. Jag har bott utomlands, läst i Spanien och varit mycket i Mexiko, och jag tycker att...

Intervjuare [00:47:38]: Aha, varför då?

Talare 1 [00:47:40]: Nej, jag läste på universitet i Salamanca i Spanien två terminer.

Intervjuare [00:47:46]: Och Mexiko?

Talare 1 [00:47:47]: Och Mexiko har jag haft kontakt med sen jag var 13 år gammal.

Intervjuare [00:47:50]: Varför då?

Talare 1 [00:47:52]: Då var det ett utbyte mellan Mexiko, eller man kan väl säga Mexiko City och Göteborg. Det fanns en sån här, eller det finns nog en organisation som heter CISB som är internationella barnbyar, och då hade dom hade nånting som heter interchange och det gjorde att jag bodde en sommar med en familj, jag var 13 år gammal, i Mexiko City.

Intervjuare [00:48:19]: Aha.

Talare 1 [00:48:19]: Och sen nästa sommar kom denna killen som jag bodde hos och bodde hos mig en sommar. Och sen så, vi kom så bra överens och, sen gjorde min syster och hans syster ett liknande, och min bror har varit där och jag har varit där fler gånger i Mexiko och hälsat på honom.

Intervjuare [00:48:37]: Hur påverkar det, tror du, din syn på Göteborg och världen och människorna och?

Talare 1 [00:48:44]: Det påverkar mycket. Jag tycker att man ska, för att kunna ändå kunna säga nånting utifrån, eller kanske är för mycket att, men jag tycker det är nyttigt att ha det omvärldsperspektivet på Göteborg, för att få en uppfattning också om vad som är brister och vad som är bra. Det gör att man, det blir ett tryggare val, man, jag tycker inte man ska, och jag vet att det är en av dina frågor det här varför ska man bo i Göteborg, nämen och jag, jag, jag tycker, jag tycker inte man förutsättningslöst ska bo i Göteborg, utan jag tycker man ska väga fördelar och nackdelar.

Intervjuare [00:49:34]: Ja.

Talare 1 [00:49:35]: Ofta är det ju sociala strukturer som gör att man väljer att bo på en plats. Staden kan tillföra nånting, men oftast så är det sociala. Så att för mig har det varit mycket det sociala, förstås. Mina vänner och min familj. Som har gjort att jag bor i Göteborg. Sen så måste jag också säga det att det finns också i Göteborg nåt positivt, och det är att det finns en möjlighet att utvecklas här. Vi har ändå tillgång till universitet, vi har tillgång till, kultur, kultur får jag väl säga då, sport, vi har tillgång till museer.

Intervjuare [00:50:18]: Är det viktigt?

Talare 1 [00:50:19]: Jo, men alltså, man kan säga det är ju, jag tror att det är nånting som man får värdera i alla fall. Är det för, är det viktigt för, om det är viktigt för mig så är det ju en anledning till att bo.

Intervjuare [00:50:33]: Ja, just det.

Talare 1 [00:50:34]: Men det är klart, är jag helt ensam i staden så kanske inte det är så viktigt.

Intervjuare [00:50:38]: Nä, men jag tänker att det är, jag kan tycka nånstans att det är viktigt att det finns.

Talare 1 [00:50:41]: Ja. Nämen det, ja.

Intervjuare [00:50:42]: Oavsett om jag går dit eller inte så.

Talare 1 [00:50:44]: Jamen, jomen, alltså det, det, så känner jag också. Ja, jag känner att det, för mig är det viktigt, att ha tillgängligheten till det.

Intervjuare [00:50:52]: Ja. Sen behöver man inte alltid använda det.

Talare 1 [00:50:54]: Nej, och sen jag gör det alldeles för lite, tyvärr, men, men.

Intervjuare [00:50:58]: Det är väl olika faser i livet också.

Talare 1 [00:51:00]: Visst är det så, men jag gillar att det finns. Och det, det tycker jag är, får man väl säga som nåt positivt också att det finns chansen att utvecklas här. Och det är också många som håller på med lite udda saker, finns, man kan ägna sig åt det mesta här ändå är organiserat och träffa andra som håller på med samma sak och, man känner sig inte så ensam på det sättet, oavsett vad man håller på med.

Intervjuare [00:51:26]: Vad tror du om det här att Göteborg vill bli mer en stad man pendlar till, att folk kommer liksom åka in och åka ut och inte nödvändigtvis kommer att bo här?

Talare 1 [00:51:37]: Eh.

Intervjuare [00:51:38]: Tror du att det kommer bli så eller är det?

Talare 1 [00:51:40]: Ja, det, det vet faktiskt inte så mycket. Jag tror ju att det kommer bli så, eller det har ju redan blivit så eftersom, priserna på bostäder har stigit så pass mycket så tvingas man nog utanför Göteborg.

Intervjuare [00:51:53]: För jag vet att det var nån som pratade om att för att en region ska vara levstark, levande så krävs det en stark och stor centralort. Som, som det är inte så att konkurrensen står inte mellan centralorten och resten av regionen, utan det är liksom utanför regionen om, och det verkar som Göteborg då vill verkligen vara den centralorten och resten av regionen stöttar det.

Talare 1 [00:52:15]: Ja, men det, det, jag tror att det är svårt för andra att ta över den rollen, andra orter i närheten så är det ju ändå att, så att, så att det är klart att det kommer ju bli så. Och sen är det ju också såhär att ofta växer dom ju ihop också, orterna. Jag menar Mölndal och Göteborg, det, ja, nu åkte jag in i Mölndal, jaha, okay. Alltså, det, det, ibland märker man inte ens det när man byter ort och till och med skattetaxa.

Intervjuare [00:52:47]: Ja. Men visst är det så.

Talare 1 [00:52:49]: Så det, det är, det finns ju stora möjligheter. Vem vet, snart kanske Kungälv också har vuxit ihop med Göteborg och Kungsbacka också. Så att det, när staden växer så, så finns ju också möjligheten att det växer ihop på nåt sätt.

Intervjuare [00:53:05]: Ja, jo, jo. Och det, jag vet jag har hört några gamla inspelningar på olika västgötadialekter, och då var det bland annat från Mölndal. Var från sekelskiftet. Och då pratade man alltså en form av västgötska i Mölndal, det var inte göteborgska, utan det var västgötska.

Talare 1 [00:53:20]: Ja.

Intervjuare [00:53:20]: För det var ju Västergötland. Så att det.

Talare 1 [00:53:22]: Ja det, ja det blir fascinerande. Det är synd att vi inte har bevarat det, det hade varit kul.

Intervjuare [00:53:30]: Ja, det är, och igen då på gott och ont, för det, alltså det blir ju synd om dialekterna försvinner därför att det blir liksom mer, ja, och det hänger väl ihop med globaliseringen och allt det där. Är det nånting mer sådär som jag, som du såg på mina frågor, som, som du vill tillägga? Jag tror vi har tagit oss igenom det mesta här.

Talare 1 [00:54:00]: Nej, det tycker jag väl inte.

Intervjuare [00:54:01]: Är det nåt du vill, ordet är fritt.

Talare 1 [00:54:04]: Ordet är fritt. Nej, jag tror inte jag har nåt att tillägga faktiskt sådär allmänt.

Intervjuare [00:54:25]: Nej, jag tycker jag känner mig nöjd också.

Talare 1 [00:54:27]: Du känner dig nöjd, ja.

Intervjuare [00:54:28]: Ja. Men då ger vi oss där.

Talare 1 [00:54:31]: Ja.

[bandningen slutar]